

פארקערט ווי די פאדערונג פון חורה, מאנט בא איהם אז ער זאל גיין אנגעטאן לויט ווי עס פאסט פאר א חתן, אאז אאז ווארום אידען ווערן אנגערופען חתן צו חורה וועלכע ווערט אנגערופען כלה, ווי ערקלערט אין מדרשי רז"ל, און חורה מאנט נאך אז די צניעות זאל זיין אין אזא אופן אז אפילו א גוי נאך איידער ער גייט אריין איבערווייניג פון די אידישע הויז, נאר קוקענדיק פון דרויסען זאל זיין קאמפטיב אז אין די הויז פירט מען זיך לויט דעם אויבערשטענס פארלאנג, און אין אידן פארט און אויף דעם אויבערשטענס ברכות, פונקט ווי עס איז געווען בא בלעם, אז שטייענדיק פון דערווייטענס האט ער געזען לויט ווי די אידישע הייזער זיינען געווען געבויט אז אידען פירען זיך ע"פ צניעות, און דערפאר זיינען זיי ווערט די ברכה פון אויבערשטען, און קריגט יעדער איד דעם כח דאס אויסצופירען אאזא פון דער החלה פון אלע די חלקי טו"ע וואס זאל אידן פארט און אויף דעם אויבערשטענס ברכות, אז וואס די החלה פון ד' חלקי טו"ע איז נאך געבליבן מפורסם המלעיגים, אז א איד זאל זיך נישט שעמען און נחפעל ווערן פון די וועלכע לאכען פון איהם אפ, אין דעם ווארט "מלעיגים" איז אבער פאראן נאך א טייטש פארקרוםט, מלשון שפה עלגים, ד.ה. אז א איד זאל נישט נחפעל ווערן פאר די וועלכע פירען זיך אין קרומע וועגען.

ווארום די וועלכע פירען זיך נישט ע"פ צניעות, נישט נאר דאס איז פארקערט פון דעם וועג פון חורה, נאר דאס איז פארקערט פון דעם דרך הישר, פארקערט פון פאראלעלן חיינו, און נויטשע מ'פירט זיך נישט צניעות, און אזא חלק פון קערפער וועלכער דארף זיין פארדעקט איז אפגעדעקט רייצן דאס צו זיין יצה"ר פון א צווייטען. עס ווירקט נישט אז יענעם שכל זאל בעסער ארבעטען, און נישט אז בא יענעם זאלן זיך ענדערליך צום גוטען דער דרך אהרן פאר זיינע עלטערן, ברידער און שוועסטער, אדער אפילו פאר זיין אייגענער פרוי, אדער דאס זאל איהם באווירקען אויף געבען מערער צדקה. די איינציגע דאך וואס ווערט אפגעטאן בשעת מ'גייט אנגעטאן נישט לויט די פאדערונגען פון צניעות, איז אז טאמער איז ביז איצטער בא דעם צווייטען געווען זיין רע באהאלטען אדער אן א שטורעם און טעמפערעמענט וועלכע ער איהם דאס פאנאנדערפלאקערן, און ווערן צו א אידן וואס האט נישט די אנגענוגע זאך קומט אריין אז אלעין פארמישט מען דערפון בארייט, די אנגענוגע זאך זאלן אים און צווייטען, וואס דאס איז דאך א פארקרוםטער וועג, זאל דער אויבערשטער אפהיטען.

וואלט מען געזאגט אין א גלייכע וועג וואלט מען געוואוסט אז דער צוועק און ציל פון לעבען איז אליין זיין גוט און באווירקען דעם צווייטען